

א' איהו חד, ורזא דחד, נפיק ואגלים ברזא דלתתא, שייפין עילאין דאתחברן בחד, ואינון חד. ועם כל דא, לאו איהו אלא שייפא חד.

משום שפשיוצאת א' ונתנת בראש, יוצאת פאותו הדיוקן של האחרים הללו שהצטרכו להתחבר עמו, וכשיוצאת א', מראה לשתי הדרגות האחרות שהצטרכו להתחבר עמו, שהם השמאל והאמצע, וכלם נאחזים יחד, ונראים בדיוקן שלו. כיון שנמצאו והתישבו במקומם אותם שני האיברים האחרים, חוזרת א' ומתישבת במקומה בראש, בצד הימין.

איך עשה הקדוש ברוך הוא? כשיוצאו האותיות, הראשונה שיצאה, הראש לכל האותיות, היא א'. מה עשה הקדוש ברוך הוא? התעטף באותה האות וברא שמים. וכאות הזו ברא הקדוש ברוך הוא את סוד היחוד, שהם שלש דרגות, והם שמים, סוד אחד, כמו שבארנו, והרי זה נתבאר. כיון שנבראו שמים בסוד הזה, טרם שנקרשו ולא הגלידו השמים, שהרי היו טמירים בתוף המים, הסוד של האות א', שהיא לימין.

לאחר שנקרשו מתוף המים, יצאה האות ו', מצירת בציוור של התגלמות בדיוקן של אדם. ועם כל זה לא נחסר מאותו דיוקן של האות א' כלום, וחזרה והתישבה במקומה.

התחיל האור של האות הזו להאיר מראש העולם לסוף העולם. גנו את אורו באות אחרת, ועשה לאות הזו בי"ת אחד, לגנו אורו בתוכו, ונגנו אותו אור בתוכו.

בגין דכד נפקא א', ואתיהיבת בראש, נפקא בההוא דיוקנא דהנהו אחרנין דאצטריכו לאתחברא בהדיה, וכד נפק א', אחזי לתרין דרגין אחרנין, דאצטריכו לאתחברא בהדיה, דאינון שמאלא ואמצעיתא, וכולהו אתאחדו בחדא, ואתחזון בדיוקנא דיליה. כיון דאשתפחו ואתיישבו בדוכתייהו אינון תרין שייפין אחרנין, אתהדר א' ואתיישב בדוכתייהו בראש, בסטרא דימינא.

היך עבד קודשא בריך הוא. כד אתוון נפקו, את קדמאה דנפיק, ריש לכל אתוון, איהו א'. מה עבד קודשא בריך הוא. אתעטף בההוא את, וברא שמים. ואת דא ברא ביה קודשא בריך הוא, רזא דייחודא, דאינון תלת דרגין, ואינון שמים, רזא חד. כמא דאוקימנא, והא אתמר. כיון דאתברו שמים ברזא דא, עד לא הוו קרישו ולא גלידו שמים, דהא טמירין הוו גו מייא, רזא דאת א', דאיהו לימינא.

לבתר דאקרישו מגו מייא, נפקת את ו', מתציירא בציורא, דגלימו בדיוקנא דאדם. ועם כל דא לא חסר מההוא דיוקנא דאת א' כלום, ואתהדר ואתיישב בדוכתייהו. שארי נהירו דהאי את לאנהרא מרישא דעלמא לסייפי עלמא. גניז ליה נהוריה באת אחרא, ועביד להאי את בי"ת חד, לאגנזא נהוריה בגויה, ואתגניז ההוא אור בגויה.

לבתר דאקרישו מגו מייא, נפקת את ו', מתציירא בציורא, דגלימו בדיוקנא דאדם. ועם כל דא לא חסר מההוא דיוקנא דאת א' כלום, ואתהדר ואתיישב בדוכתייהו. שארי נהירו דהאי את לאנהרא מרישא דעלמא לסייפי עלמא. גניז ליה נהוריה באת אחרא, ועביד להאי את בי"ת חד, לאגנזא נהוריה בגויה, ואתגניז ההוא אור בגויה.